

Publicerad 2010-02-10 21:48 av Max Poisé

JAG!!...Vunnen! är funnen...FÖRSVUNNEN!!!

stanna för guds skull inte här
hör min bön ljuda över
läs vidare för det är här
allt det du någonsin behöver

hur ska ord tolkas av munnen
när de skriker ut sin tystnad
att jag vunnen är funnen försvunnen

i morgondagen du finner mig
slösandes av meningslösa vattendroppar
det kan inte existera några nej
det finns inget som stoppar

kräländes av självplågan
du ser droppen falla av det ruttna lövet
jag ser själen i lågan

....

fast du vet inte
att det var min ledsamhet
trots besudlade sår
spårlöst beblandat med vattenmassorna
i minnet är blott en tår

hur är det möjligt?
att trängas i en osynlig miljö
likt de strålar som träffar mitt ansikte
är förseningen i ständigt adjö
mitt krig skall utkämpas
i lera och jord
för nedsjunken i ett påhittat träsk
finner vi längre inga ord

jag är en försvunnen himlakropp
kasserad av makuleringens tidevarv
kräländes av ett plagiat av mitt hopp

du den jäveln personifierad martyr
fast du vet inte

att det var jag förkroppsligad och obskyr

spårlöst beblandat med frenesi
i minnet är blott en människa värd
i minnet är en människa fri
en människa på väg

jag är vunnen, funnen
jag är försvunnen
in i din barm

likt alla tårar i världen avrunnen
min kropp är destruerad i själsbrunnen
och återuppstånden och funnen

inuti dig!!...inuti dig är jag förkolnat brunnen

jag är, vunnen, funnen
jag är försvunnen...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten